

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 03.05.2005, sp. zn. 4 To 383/2005

Číslo:

Právní věta:

Soud:

Datum rozhodnutí: 01.01.1970

Spisová značka:

Číslo rozhodnutí:

Číslo sešitu:

Typ rozhodnutí:

Hesla: Zastavení trestního stíhání podmíněné

Předpisy: 141/1961 Sb. § 307 odst. 1 písm. a)

Druh:

Sbírkový text rozhodnutí:

Č.57

Za doznání ve smyslu § 307 odst. 1 písm. a) tr. ř. lze považovat i výpověď obviněného, ve které dozná skutečnosti umožňující závěr o tom, že se trestného činu dopustil, aniž by výslovně uvedl, že se cítí vinen určitým činem. Ve věcech, kdy připadá v úvahu zavinění ve formě nevědomé nedbalosti podle § 5 písm. b) tr. zák., je možno za doznání považovat i výpověď, ve které obviněný neuvádí některé podstatné okolnosti významné pro posouzení trestnosti činu, neboť je právě pro svou nepozornost, v níž lze spatřovat nedbalost, nepostřehl, ale připouští, že tyto okolnosti nastaly, a nevznáší žádné výhrady vůči své trestní odpovědnosti.

(Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 5. 2005, sp.zn. [4 To 383/2005](#))

Krajský soud v Českých Budějovicích ke stížnosti státní zástupkyně zrušil napadené usnesení Okresního soudu ve Strakonici ze dne 29. 3. 2005, sp. zn. 18 T 41/2005, a okresnímu soudu uložil, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením ze dne 29. 3. 2005, sp. zn. 18 T 41/2005, rozhodl Okresní soud ve Strakonici, že podle § 314 odst. 1 písm. a), § 188 odst. 1 písm. f) a § 307 tr. ř. se podmíněně zastavuje trestní stíhání obžalované P. K. pro skutek, že dne 29. 6. 2004 okolo 15.45 hodin jako řidička osobního automobilu tov. zn. Škoda 136L Favorit, majitele M. B., bytem v H., při jízdě po pozemní komunikaci I. třídy v katastru obce U. ve směru jízdy od P. na Č. B., zabývající se v rozporu

s ustanovením § 5 odst. 1 písm. b) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, poslechem hudby ze sluchátek na uších, v rozporu s ustanovením § 17 odst. 2, odst. 5 písm. c) výše uvedeného zákona, bez udání změny směru jízdy náhle začala předjíždět před ní jedoucí dodávkový automobil tov. zn. Renault, řízený M. Z., a to v okamžiku, kdy již byla předjížděna osobním automobilem rov. zn. VW Passat 1,9 TDi, řízeným jeho majitelem poškozeným J. K., který již v okamžiku předjíždění po řádném ukázání změny směru jízdy vlevo, aby odvrátil boční střet, byl donucen strhnout řízení vlevo, v důsledku čehož vjel na levou krajnici a dále do levého příkopu, přičemž narazil do stromu a havaroval v levém příkopu. Při této nehodě spolujezdci v osobním automobilu tov. zn. VW Passat utrpěli v usnesení podrobně popsaná zranění a na osobním vozidle rov. zn. VW Passat byla způsobena škoda ve výši 79 194 Kč. Podle § 307 odst. 2 tr. ř. byla poškozené stanovena zkušební doba v délce 20 měsíců.

Soud prvního stupně uzavřel, že obžalovaná v projednávané věci zaujala ke svému zavinění korektní postoj, uznala jej, nebyla dosud soudně trestána a dopravní nehoda byla s největší pravděpodobností způsobena její pouhou nepozorností a soustředěním na poslech hudby.

Proti tomuto usnesení podala státní zástupkyně v zákonné lhůtě stížnost a namítla, že v projednávané trestní věci nebyly naplněny zákonné podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání ve smyslu § 307 odst. 1 písm. a) tr. ř. Skutečnosti uváděné obžalovanou při výslechu v přípravném řízení nelze posuzovat jako doznání ve smyslu § 307 odst. 1 písm. a) tr. ř., neboť obžalovaná pouze uvedla, že nemůže říci žádnou skutečnost potvrzující její zavinění předmětné dopravní nehody, ale připustila, že takovou situaci bez kontaktu s druhým vozidlem mohla navodit. Ke konkrétnímu předjíždění se nemohla vyjádřit a pouze uvedla, že svého jednání lituje. Z těchto důvodů navrhla státní zástupkyně postup podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. ř.

Krajský soud podle ustanovení § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal správnost všech výroků napadeného usnesení i řízení předcházející napadenému usnesení a dospěl k těmto závěrům.

Podle § 307 odst. 1 tr. ř. v řízení o trestném činu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let, může soud se souhlasem obviněného podmíněně zastavit trestní stíhání, jestliže obviněný se k činu doznal, nahradil škodu, pokud byla činem způsobena, nebo s poškozeným o její náhradu uzavřel dohodu anebo učinil jiná potřebná opatření k její náhradě, a vzhledem k osobě obviněného s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu, lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující.

Sama obžalovaná při výslechu dne 21. 2. 2005 po zákonném poučení podle § 33 a § 92 tr. ř. uvedla, že rozhodného dne se v odpoledních hodinách vracela do Č. B. po trase K., H. a objíždkou V. Za jízdy poslouchala hudbu ze sluchátek svého přehrávače a nedokázala si uvědomit, zda v okolí V. předjížděla konkrétní vozidla, určitá vozidla však předjížděla. Nedokázala uvést žádné konkrétní skutečnosti potvrzující její zavinění dopravní nehody, své zavinění však nevyloučila a připustila, že bez kontaktu s druhým vozidlem mohla takovou situaci navodit. Nedokázala se vyjádřit, zda v tomto případě použila ukazatel směru jízdy, a své zavinění nepopřela. Vyslovila lítost nad svým jednáním s tím, že již nikdy nebude při jízdě poslouchat hudbu ze sluchátek svého přehrávače.

Po obsahové stránce se musí doznání obviněného vztahovat na celý skutek, na všechny jeho skutkové okolnosti naplňující zákonné znaky stíhaného trestného činu, tedy i zavinění a protiprávnost. Čin nesmí být spáchán z hlediska obviněného za podmínek některé okolností vylučující protiprávnost, postačí však, že obviněný dozná skutečnosti umožňující závěr o tom, že se trestného činu dopustil, aniž by výslovně uvedl, že je vinen určitým činem.

Doznání obviněného musí být učiněno v rámci jeho výslechu a v souladu se všemi procesními předpisy zachyceno v takové podobě, aby bylo v řízení před soudem použitelné jako důkaz. Doznání obviněného se musí vztahovat na všechny znaky skutkové podstaty trestného činu a musí být podporováno i ostatními důkazy. Nepostačuje, pokud se obviněný dozná ke skutkovým okolnostem, ale popře úmyslné nebo nedbalostní zavinění.

Podle § 5 tr. zák. je trestný čin spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel věděl, že může způsobem v tomto zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem, ale bez přiměřených důvodů spolehal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí, nebo nevědět, že svým jednáním

může takové porušení nebo ohrožení způsobit, ač o tom vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

Při nevědomé nedbalosti se vychází z možnosti znalosti, která se zkoumá na základě objektivních okolností spojených se skutkem a subjektivních dispozic konkrétního pachatele.

Podmínky požadované v ustanovení § 307 odst. 1 písm. a) tr. ř. záleží v tom, že se obviněný doznal, jsou naplněny i tehdy, pokud obžalovaný dozná skutečnosti umožňující závěr o tom, že se trestného činu dopustil, aniž by výslovně uvedl, že je vinen určitým činem. Podle závěru krajského soudu nelze v případech, kdy u obžalovaného je shledáváno zavinění ve formě nevědomé nedbalosti podle § 5 písm. b) tr. ř., vycházet ze stanoviska, že obžalovaný se ke svému jednání nedoznal, pokud obžalovaný neuvede některé podstatné skutečnosti k projednávanému činu, neboť právě pro svou nepozornost, ve které je možno spatřovat nedbalost, určité skutečnosti nepostřehl, ale přiznává, že tyto skutečnosti nastaly, a nevznáší žádné výhrady vůči své trestní odpovědnosti.

Nalézací soud však pochybil, pokud uzavřel, že s přihlédnutím k dosavadnímu životu a okolnostem případu lze v projednávané trestní věci považovat podmíněné zastavení trestního stíhání za dostačující. Dále krajský soud popsal skutečnosti, které v tomto konkrétním případě vylučovaly postup podle § 307 odst. 1 tr. ř., jež však znamenaly nesplnění jiných podmínek, než je podmínka doznání obviněného.